Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Înfricoșatei Judecăți

Pace ție, popor al cuvântului Meu din zilele acestea, pace ție!

O, pace și vouă, celor ce v-ați deprins să vă uitați spre cer ca să vină Domnul cuvânt peste pământ, după ce ați aflat că Eu, Domnul, grăiesc unui popor ca să-l pregătesc frumos să fie și să stea înaintea Mea așezându-Mi în carte cuvântul!

O, pace vouă! Peste tot pace așez cu cuvântul Meu, că vede tot cerul cum vă uitați să vină Domnul să grăiască, dar iată, la fel de mult, cu mult mai mult așteaptă Domnul cu toți cei din cer să vadă împlinirea cuvântului Său din partea celor ce s-au învățat să-l ia când el vine și este împărțit spre știre și spre împlinire apoi.

E mult cuvântul Meu de atâta vreme, și nu este el împlinit nici de cei cărora li se pare că-l împlinesc pe el, căci grijile lor sunt multe și se pierd în ele și e slabă dragostea de Dumnezeu ca și ascultarea de tot cuvântul vieții, ca și dorul de a Mă purta cu ei și în ei cei care Mă știu din Scripturi și din acest cuvânt de viață dătător în om, o, și mare și dulce ar fi să fie statul lor cu Mine și statul Meu cu ei, iar cuvântul rostit spre împlinire așteaptă să-și vadă fructul, căci scris este că toți cei ce sunt pe pământ ai Domnului sunt în lume dar nu sunt din lume, ci sunt cu Domnul, iar creștinii Mei iubiți se pierd în duhul lumii, se despart de Dumnezeu când ei fac așa, o, și nu este o mai mare durere în cer ca și dragostea slabă a celor ce se aleg pentru Domnul dar nu și cu fapta dragostei de Dumnezeu, nu și cu pasul iubirii întregi, și iată, doare în cer și pe pământ puțina iubire a inimilor celor ce nu s-au deprins să iubească pe Domnul cu totul lor, după ce au dat să iasă din lume pentru statul lor cu Domnul pe pământ și pentru lucrul cel pentru planul ceresc, care stă gata să vină să se arate la vedere spre rușinarea necredinței celor ce stau în nesimțire cu inimile lor și cu faptele lor păcătoase ziua și noaptea, spre durerea cerului, care zadarnic așteaptă trezirea la viață sfântă a celor de pe pământ ca să aibă ei pe Dumnezeu de Stăpân, căci Dumnezeu este Stăpânul cerului și al pământului, o, numai El, dar este Cel neiubit, este Cel dat în lături, este Cel prigonit.

Mă doare neiubirea, Mă doare depărtarea de Mine a omului, Mi-e dor să-l văd pe om căutându-Mă și urmându-Mă spre fericirea lui cu Dumnezeu, căci viața fără Domnul e urâtă de tot, e goală de viață, e cu primejdie pe cale, căci diavolul este înșelătorul căruia nu i se vede fața și ura cea asupra omului care se lasă încântat de minciuna, de aluatul duhului potrivnic lui Dumnezeu și omului, de duhul tatălui minciunii, cel care nu-i lasă omului nimic, nimic din câte îi promite prin minciună, iar Eu, Domnul, am durere și aștept să-Mi întindă omul mâna să-l iau de mână și să-l călăuzesc Eu, să-i dau din cer, să fie bogat de cer creștinul, că iată-l cum se tot îmbogățește cu cele de pe pământ, o, că nu știe, săracul de el, să nu facă așa, să nu se îngreuieze cu cele ce pier, ci să-și lase inima spre umplerea cu cele ce nu se mai sfârșesc ale lui Dumnezeu și să fie bogat și veșnic bogat, nu vremelnic, o, nu așa, nu așa, măi creștine, măi, iar Eu te tot aștept să-Mi ceri înțelepciune din cer ca să faci împărăția cerurilor peste viața ta pe pământ și ca să rămâi cu viața, fiule creștin, că nu știu cum să te mai învăț mai frumos, mai sfânt ca să se prindă de tine povața dragostei de Dumnezeu peste viața ta, că prea multă grijă ai de tine și de toate ale tale și uiți de unde vine binele tău cel veșnic, uiți, fiule, uiți zi de zi și întârzii să fii și să poți cu Dumnezeu pe pământ în taina vieții tale cu El, cu Stăpânul tău, pe Care nu-L iubești cum se cuvine, din toată inima ta, din tot sufletul și duhul tău, din toate ale tale lucrări.

Am dat durerea în părți și am rostit pace pentru cei ce se uită să vină Domnul cuvânt peste pământ, dar cuvântul Mi-a fost mult, și nu este împlinit și își cere rodul, căci s-a învățat creștinul să audă de la Domnul și să pună apoi cuvântul în raft ca să vină altul și altul, iar

și iar, dar Eu, Domnul, aștept fericirea aceea de a lua creștinul foc din focul Meu, din cuvântul Meu și să fim una, că altfel el face altceva, el ia din lume, el seamănă cu lumea, el calcă peste povața Mea și-și face gusturile sale spre durerea Mea, o, că Mă doare în cer și pe pământ când văd cum își face creștinul gustul său și cum îi fură satana timpul pe furiș pentru cele ale sale gusturi, cu care îl tot hrănește pe creștin ca să-l despartă de cer ori de câte ori izbutește el să-l culce jos.

O, pace ție, popor al cuvântului Meu! Ai grijă să nu te desparți de Mine pentru satana, fiule purtat de mânuță de Mine prin cuvântul Meu de peste tine. Dă-Mi bucuria să Mă aștepți, să Mă iubești cu nedespărțire, să Mă alegi, să nu Mă dai în lături pentru voia ta. O, ajută-Mă, ca să te ajut și Eu, fiule învățat de Dumnezeu.

Se uită cerul tot la Mine și la tine, creștine. Nu numai tu, dar și cei din cer se uită de ce Domnul tace. O, e mult cuvântul Meu, și nu este împlinit de creștini. Se uită omul spre cer să vină cuvântul lui Dumnezeu pe pământ, dar cei din cer se uită și mai mult să vadă ascultare de pe pământ spre cer, să vadă iubire de Dumnezeu din partea celor hrăniți din cer.

O, popor hrănit din cer, deschide, fiule, cartea cuvântului Meu cu tine și vezi în ea tot ce te-am învățat și cercetează-te și întreabă-te cât ai făcut tu din ea și câte împotrivă, o, și îndreaptă-ți mersul, fiule, ca nu cumva să te înveți să calci peste Dumnezeu, peste povața Sa de peste tine. Mă uit cu toți cei din cer să te văd că asculți, că nu mai cazi din ascultare, că dai deoparte voia ta ca să alegi voia Mea și să fii tu adevărat înaintea Mea.

Iată, poporul Meu, te-am îmbrățișat în cuvânt ca să-ți spun: pace ție, o, pace ție! Șterge tu cu ascultarea ta durerea Mea și a ta. Viața cu Hristos este neamestecarea cu duhul lumii, cu cele din lume, iar tu păstrează-Mă așa peste viața ta, peste mintea ta, peste inima ta, și voi privi peste tine clipă de clipă și-ți voi măsura iubirea și ascultarea și inima, fiule creștin. O, pace ție, liniște ție! Eu, Domnul, te-am învățat pe tine tot ce trebuie să faci și să știi.

Pace și sănătate, pace multă și mereu peste cetatea cuvântului Meu!

Și am grăit atât cât am grăit acum, atât cât a fost să grăiesc, spre pacea celor ce așteaptă, iar Eu, Domnul, veghez tot timpul peste lucrul Meu cel de azi și sunt la cârmă tainic și veghez și împrăștii durerea și aduc pacea Mea.

O, aveți grijă de voi, fiilor din cetate! Unii pe alții să vă sprijiniți, să vă mângâiați, să vă întăriți, să vă cercetați, să vă îndreptați pașii cei sfinți unii altora și să vă păstrați în iubire, fiilor! Tot ceea ce faceți, pentru Mine să faceți, ca să fiți binecuvântați, ca unii care pe Domnul ați alinat și ați sprijinit. Întăriți-vă cu sănătate și cu mângâiere, căci duhul mângâierii este așternutul Meu cu cei ce sunt ai Mei.

Învățați să privegheați pentru Mine cu voi, fiilor. Iubiți veghea cea sfântă zi și noapte ca să puteți voi împlini voia Mea, iar Eu să fiu voia voastră cu voia Mea în voi. Nu uitați să trăiți și să lucrați cu viață și cu faptă binecuvântată.

O, înseninați-vă acum, fiilor! Înseninați pe cei ce suferă ca și voi, ca și Mine, fiilor, și toți să caute cu veghe împlinirea cuvântului Meu tot mai mult, tot mai mult.

Pace vouă, pace, fiilor! Pace celor ce așteaptă din cer de la Domnul! Fiți sănătoși cu duhul, cu sufletul și cu trupul, și toate cu voi să slujească lui Dumnezeu!

Vă am în brațe, fiilor. Pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

14/27-02-2022